

Aar, hun har arbejdet indenfor D. K.s Rækker, allerede her yndet sig saa anset et Navn og saa mange Venner, at vi tør antage, at selv Medlemmer af modsat politisk Anskuelse med Glæde vilde se hende tage Plads i den nye Rigsdag. Desværre er der blevet betroet hende en Kreds, hvor hendes Parti, det radikale, aldeles ingen Udsigt har til Sejrr. Hun er opstillet af den radikale Venstreforening for Gentofte og vil sikkert samle saa mange Stemmer, som hendes Parti i denne Kreds kan raade over, ikke mindst Kvindestemmer. Hendes energiske Arbejde for at skaffe Kvinder bedre Løn og Forfremmelsesvilkaar har vundet hende mange Tilhængere blandt de selverhvervende Kvinder, hvoraf der findes adskillige i Gentoftekredsen. Men ikke blot indenfor Kvindesagen, men ogsaa som radikal Politiker har Julie Arenholt vist sig fuldt kvalificeret til at tage Plads i den danske Rigsdag uden først at skulle gøre Væbnertjeneste som Dumpekandidat. Det radikale Parti maa være rigt paa Brugbarheder, naar det ikke i første Omgang havde Brug for Julie Arenholt paa sikker Plads, og dets kvindelige Medlemmer maa være medgørligere end Engle.

Elna Munch,

er opstillet som Nr. 3 paa det radikale Partis Kandidatliste i København. Dagbladet „Politiken“ har i den Anledning bekræftet det radikale Parti, som det, der altid „har været det hurtigste til at tage den fulde Konsekvens af de Fremskridt, Kvindevalgretten gjorde her hjemme.“

Vi kan med vor bedste Vilje ikke, til Trods for alle „Politiken“s smukke og sikkert berettigede Ord om Kandidaten paa tredje Plads, faa dunket ind i vort Kvindehoved, at det skal kaldes „den fulde Konsekvens“ af, at Kvindernes store Borgerflertal har mere end fordoblet Vælgernes Antal, at det radikale Parti udsætter sig selv og sine kvindelige Medlemmer for, at ikke en eneste radikal Kvinde kommer ind i Folketinget. Nej, hverken Julie Arenholts Opstilling i Gentoftekredsen eller Elna Munchs paa tredje Plads i København, for slet ikke at tale om Vrimlen af Damenavne paa den radikale Kandidatlistes nederste Halvdel, betyder i vore Øjne den fulde Konsekvens, ja ikke en Gang den halve og

kun til Nød en Fjerdedels Konsekvens af Kvindevalgrettens Sejrr.

Det er muligt, at Partiet nærer Haab om at faa 3 Kandidater valgt, efter den Fremgang Valget til Borgerrepræsentationen i Foraaret gav det, men havde her været Tale om Sikkerhed, da vilde selvfølgelig Elna Munch have faaet den Plads mellem de to første Herrer, hun som Repræsentant for Kvinderne og som en betydelig Kraft indenfor Partiet havde Ret til.

Vi tvivler imidlertid ikke om, at det radikale Parti har tvingende Grunde for at sætte sine ypperste Kvinder paa en given og en sandsynlig Dumpeplads, vi kender jo de mandlige Vælgeres Utilbøjelighed til at stemme paa Kvinder, og vi skulde heller ikke have ofret et Ord paa denne triste Kendsgerning, hvis „Politiken“ med Aské paa sit Hoved var staaet frem og havde bekendt Partiets Ruelse overfor sine kvindelige Fæller, men naar den i Stedet for oven i Købet praler med „dets Hurtighed til at tage den fulde Konsekvens o. s. v.“, da maa „Kvinden og Samfundet“, som Kvindesagens eneste upartiske Organ her i Landet, afsløre Sandheden i hele dens triste Nøgenhed: Heller ikke det radikale Parti har med Hensyn til Folketingsvalget evnet at yde sine Kvinder den Retfærdighed, de fortjente. Men endnu staa Landstingsvalget tilbage.

Vibeke Salicath

er opstillet af „Det nye Højre“ i Slagelse. Det vides endnu ikke, om hun vil blive opstillet ogsaa i de andre Kredse i Amtet. Partiet er jo saa nyt, at alle dets Pladser vel maa betragtes som højst usikre. Mest Chance vil vel Førstepladsen paa en Liste for Frederiksberg og København frembyde, men her tør vi belærte af gentagne Erfaringer sikkert ikke gøre os Haab om at se en Kvinde. Vibeke Salicath er „Kvinden og Samfundet“s Læsere vel bekendt gennem de mange Foredrag hun, navnlig for nogle Aar tilbage, har holdt i D. K.s Kredse. Hun har jo ogsaa en kort Tid været Redaktør af dette Blad og siddet i Københavnskredsens Styrelse. Hendes politiske Sympatier har altid gaaet i konservativ Retning. Hun var i sin Tid med til at stifte „Den konservative Kvindeforening“ i København, og hun har lige siden Kvinderne fik kommunal Valgret tilhørt Kommunalbe-

styrelsens borgerlige Gruppe i København. Da hun imidlertid ikke folte sig tilfreds med Det konservative Folkepartis tiltagende Moderation, navnlig hvor det drejede sig om det gamle Højres Mærkesager, traadte hun straks, da Partiet „Det nye Højre“ udskilte sig, over i dettes Rækker og har allerede gjort et stort Arbejde her, som altsaa nu belønnes med det endnu større Arbejde som Kandidat i Slagelsekredsen at indsamle Stemmer til det Suppleringsmandat, der maa ske er tiltænkt hende, siden hun er opstillet i den Kreds, hvor Det nye Højres Formand og Stifter har sit Hjemsted.

Statsseminarier for Kvinder.

—o—

Vi lovede i forrige Nummer af Bladet at komme tilbage til Landstingets 1ste Behandling af F. t. L. om Oprettelsen af Statsseminarier for Kvinder. Som det vil huskes, traadte Kvinde-sagens trofaste Ven, Herman Trier, i Skranken for Kravet om, at Forstanderinder og Lærerinder skulde lønnes ganske som Forstandere og Lærere. Hertil udtalte Landstingsmedlem Ej-sing, at der stod i Forslagets § 3, at vedk. Stillinger lønnes i Henhold til Lov af 1916, i hvilken er nævnt Lærerpersonalet ved Seminarierne, For-skøleseminariet i Vejle og Adjunkterne ved Sorø Akademi og de lærde Skoler, hvor den samme Forskel er gjort mellem den mandlige og kvindelige Løn. — Trier indvendte herimod, at Affattelsen af § 3 i det foreliggende Forslag gav Anledning til at tro, at hvis man fulgte Bestemmelserne i Loven af 22. April 1916, som Ej-sing — og senere ogsaa Undervisningsministeren — paaberaabte sig, da vilde Forskellen i den mandlige og den kvindelige Løn ikke være fremkommen. § 3 i det foreliggende Forslag lyder nemlig som følger:

Ved Seminariet ansættes 1 Forstander (Forstanderinde) og 5 Lærere (Lærerinder), der udnævnes af Kongen og lønnes efter de i Lov 132 af 22. April 1916 Afsnit I. Statsseminarierne, givne Bestemmelser, dog saaledes, at Lønnen for en Forstanderinde og en Lærerinde ikke kan overstige henholdsvis 5,200 Kr. (foruden Tjenestebolig) og 4,400 Kr..